

Βαρῶσια 19 Ιουλίου 1946

Σεβαστέ μου πάππε,

Μόλις αυτή την στιγμήν βρίσκω λίγην ὥραν διαθέσιμην για να σας γράψω βιαστικά βιαστικά λίγες γραμμές. Σήμερα μας ἔχουν κυριολεκτικῶς φάγει με τα ξύλα. Είναι η πρώτη ημέρα που επιτρέπεται η πώλησις και αυτήν την στιγμήν που σας γράφω δεν ἔχομεν εις την αποθήκην παρά ελάχιστα κομμάτια.

Τα δικά σας τα χώρισεν ο κ. Γιάγκος ἀπὸ χθες και τα παρέλαβαν εν τάξει. Δεν ἔχυσαν ἀκόμη το μπετόν ἀλλὰ ἐλπίζομεν πως μιας και πήραν τα ξύλα θα βάλουν μπροστά την δουλιάν. Ἐτσι τουλάχιστον υπεσχέθη ο Γιάγκος ὅταν του εἶπα πως εγγράφετε και ρωτούσατε.

Σχετικὰ με την Παιδικὴν ἐξοχὴν ἐλπίζω πως θα πήρατε ἤδη το γράμμα μου, ἴσως ταυτοχρόνως με την ὥρα που πήρα εγὼ το δικὸ σας. Τα παιδιά εἶναι καλὰ και μόνο ἓνα ἐκλαιε και το ἔστρεφαν. Δεν ἠθελε να μείνη ἐξ' ἀρχῆς.

Ο θεῖος μου μαζί με την Ναταλίαν, ἔφυγαν σήμερον. Ὅλοι καλὰ. Χαιρετίσματα.

Μετὰ σεβασμοῦ

Κυριᾶκος.